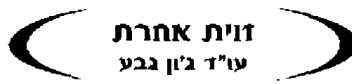

16.98x23.76	1	3	עמוד	מסאב ים	13.05.2008	13986120-0
פנסיה עקרון - 21210						

אין להתנות על הוראות תקנון הקרן הפנסיונית לשיפור תנאים

בית הדין האזורי לעבודה בירושלים נדונה תביעתו של מיכאל שמייביץ (להלן: "מיכאל"), שיוצג על ידי עו"ד ש. פרלמוטר, כנגד קרן מקפת מרכז לפנסיה (להלן: "הקרן"), שיוצגה על ידי עו"ד א. חלדוני. בביש.

פסק הדין ניתן בתחילת חודש מאי 2008, מפי השופטת סגנית הנשיאה ד"תה פרוז'נין, ולחוות דעתה הצטרפו פה אחד נציג עובדים קלינר ונציגת מעבידים פוגל. מיכאל עבד במשך כ-27 שנים ב"חברה הישראלית למסחר והשקעות" (להלן: "החברה הישראלית"), במהלכן הצטרף כחבר הקרן. לאחר כ-17 שנים מתחילת עבודתו של מיכאל ב"חברה הישראלית", התקשרה החברה עם הקרן, בהסכם שכלל, בין היתר, תנאי פרישה טובים מאלה שנקבעו בתקנון הקרן בעת ההתקשרות (להלן: "ההסכם").

החברה הישראלית רכשה עבור מיכאל זכויות רטרואקטיביות, לפרק הזמן מתחילת עבודתו בה ועד הצטרפותו לקרן. לאחר סיום עבודתו בחברה, עבר מיכאל למקום עבודה חדש, אך "החברה הישראלית" המשיכה לשלם עבורו דמי גמולים.

מיכאל, שבינתיים פרש לגמלאות, תבע את הקרן בגין הפרשי פנסיה, על פי התנאים המשופרים שנקבעו לזכותו בהסכם שנחתם בין החברה הישראלית לבין הקרן, לבין הסכומים המשולמים לו בפתול. לטענתו של מיכאל, סכומי הפרשי הפנסיה אותם תבע, מגיעים לו מכוח זכותו הקניינית והחוזית לפי ההסכם, ולחילופין לפי זכותו לפיצוי ושיפוי בשל הפרת התחייבות חוזית כלפיו. לטענת הקרן, יש להחיל לגבי זכותו של מיכאל לתגמולי פרישה את הוראות תקנון הקרן, בין היתר משום שלא היה עובד החברה הישראלית מזה כ-15 שנים עד ליום פרישתו לגמלאות, וכן מכיוון ששכרו עלה באופן משמעותי במהלך פרק הזמן בו עבד בחברה החדשה.

בהסתמך על ההלכה שנקבעה בבג"ץ 6460/02 אליאב ואח' נ' בית הדין הארצי לעבודה ואח', קבע בית הדין שאין מקום לזכות את מיכאל בגמלה משופרת וטובה לעומת הגמלה לה זכו יתר עמיתי הקרן (להלן: "הלכת אליאב").

בית הדין ציין שמכיוון שהקרן כקרן פנסיה חברתית משרתת תכליות סוציאליות, וביניהן הודיות ושוויון, אין לאפשר לעמית יחיד של הקרן להתנות על תקנון הקרן, החל לגבי כלל עמיתה, לצורך

השגת תנאים טובים מהקבוע בתקנון. לדברי בית הדין, היוסדות קרנות הפנסיה נועדה להבטיח ש"כל עובד יקבל לאחר פרישתו קצבה שתאפשר לו לחיות ברמת חיים שאינה נופלת באורח דרסטי מרמת חייו בטרם פרש...", והכול תוך כדי שמירה על עיקרון השוויון בין עמיתי הקרן.

אשר על כן פסק בית הדין, שבהתרחש האירוע הפנסיוני, יזכה כל עמית לקבל גמלה בהתאם לתקנון הקרן, וללא זכויות ערופות מהקבוע בתקנון, כפי שיתר עמיתי הקרן ראו לנגד עיניהם בהצטרפם אליה, וכך יזכו גם הם בהתרחש האירוע הפנסיוני הנוגע להם. בהתאם קבע בית הדין, שהקרן אינה מחויבת, ואף אינה רשאית לקיים את התחייבויותיה לפי ההסכם שנערך עם החברה הישראלית אשר התנה מפורשות על התקנון. בית הדין ציין שלו הייתה הקרן מקיימת את התחייבויותיה כלפי מיכאל, ועלפיה ההסכם, היה נפגע עיקרון השוויון העומד בבסיס הקרן, וכן הייתה נפגעת האפשרות לשנות את תקנון הקרן ולעדכנו בהתאם לשינויים במשק העבודה. בית הדין ציטט מפסק הדין בבג"ץ 359/07 מקורות ואח' נ' בית הדין הארצי לעבודה ואח', אשר עשה שימוש בהלכת אליאב, ובו נפסק בצורה חד משמעית, כי הוראות התקנון תגברנה על הוראות חוזיות שיש בהן כדי להתנות על התקנון, על עיקרון השוויון אותו תקנון הקרן מיישם, או על האפשרות לעדכן את תקנון הקרן ככל שנדרש ממצב המשק בפתול.

לעניין טענתו החלופית של מיכאל, לפיצוי ושיפוי בגין הפרת ההסכם כלפיו, פסק בית הדין שעל אף העיקרון המנחה בדיני החוזים, לפיו "חוזים יש לקיים", אין לחייב את קיומו או לתת תרופת פיצויים חלופית בגין הפרתו. הטעם, כפי שציין בית הדין, לכך שאין לאפשר למיכאל תרופות חוזיות בגין הפרת ההסכם כלפיו, הוא שבקיום ההסכם ייגרם קיפוח יתר עמיתי הקרן ופגיעה בציבור העמיתים, וזו פגיעה קשה יותר מאשר הפגיעה במיכאל בגין הפרת ההסכם.

לכסוף, נדחתה תביעתו של מיכאל, הוחלט שאינו זכאי לגמולי פרישה על פי ההסכם שנערך בין החברה הישראלית לבין הקרן, ואף לא לפיצוי בגין הפרתו.